

OBSERVATIO SECUNDA.

A Nno Christi 1658 : die 11 Octobris : hora meridiana, excepta est apprens Solis altitudo grad. $37 \frac{3}{4}$. Sed per additionem Parallaxis Lansberg scrup. $1 \ 50'$: & subtractionem refractionis scrup. $0 \ 12''$: vera fuit grad. $37 \ 5' \ 23''$.

Calculus veri motus Solis Lansbergianus.

Ab initio annorum Christi, ad hoc momentum, numerantur anni Juliani pleni 1657 : Menses communes 9 : dies 0 sub meridiano Lugdunensi apparenter : quibus debentur hi motus.

<i>Æquinoctiorum.</i>		Sex.	grad.	'	''
Anomalia Æquinoctiorum		0	2	30	10
Prosthaphæresis Æquinoctiorum addenda				9	15
<i>Solis.</i>		Sex.	grad.	'	''
Medius motus Solis		3	19	58	28
Anomalia centri		3	19	3	57
Prosthaphæresis centri addenda			1	56	6
Apogæi medius motus		1	36	16	2
Apogæi medius æquatus		1	38	12	8
Anomalia orbis vera		1	41	46	20
Prosthaphæresis orbis subtrahenda			1	59	0
Medius motus Solis ab Æquinoctio vero		3	20	7	43
Ergo Sol erat in gradu			18	8	43
Ascensio recta Solis temp. 196 43'.					43

Propter æquationem dierum naturalium, auferenda sunt à dato tempore scrup. horæ 21, ut fiat æquale hora 11 39 ante meridiem : quo tempore Sol occupabat gradum $18 \ 7' \ 51''$: & declinatio ejus austrina erat grad. $7 \ 7' \ 50''$: cui si adjiciatur Solis altitudo vera grad. $37 \ 5' \ 23''$, innotescet Æquatoris Lugdunensis altitudo grad. $44 \ 13' \ 13''$.

